

מסורת הש"ס

(א) רש"ל מ"ה, (ב) כחצות כ"א.
 ע"ש, (ג) (ע' חס' כחצות כ"א:
 ד"ה האמר), (ד) לקמן קט"ה.
 (ה) [שנת י"ט. חולין קפ"ה].
 (ו) [בערוך ערך כ"א ב' גרס
 לכביה פ"י מחק השנים של
 צ"ח של משה ושל משה]
 (ז) [צ"ח כד...], צ"ל צ"ח,
 (ח) צ"ל דאומרת. רש"ש,

זגהות הב"ח

[illegible]

לעזי רש"י

סגויזצ"א [ציגוני"א]. צפחת
עור לשאיבת מים מבארות.

מוסף תוספות

א. ראסטרידא גרולה הא
מוזאד בארמקין ב'פ' הישן
(סוכה כב:) כזאוד מלעיל
ב'אסטרא מלחתה. שטע
מקולות, ועיי'ש' גמדי'ס מוח.
ג. (לערישור) הא בארמקין
מזי אמרש ישא מאה אסטריד
אז שורר די טעל השטעל על
החתחונת מחרש ביחזא
מה יש לזר לומר על כרחך
שית מאה אסטריד שות
גרענין מזוי שורר די בעל
השטר על החתחונת. עניי'א.
ד. ורבינו שמואל פ'
ראסטריד הכחוב אזל וזין
(שחן גרענין וזאוד) חזל על
מדינה שזאית חצי וזר
כראית ב'יש' (לו) עיבורא
דחנן בישא, פ' כספ' מדינה
שמינית דזאוד ולפיכך
מדינה שיש ב'ד' דיני מדינה

הוא חצי דגדג צריר, והשתט
מפרשנין באומה שגנאמם
מאז אסיתורי חתאם אין קל
לומר קן שוה לעילתא הוא
אין קייל די גליש השטעל על
החתונה, הא אין קל לומר
אלא שיש מאז וודי מדינה
והוא. רע"א. ד. א. [לפי]
שמודד הארץ (הסבך)
מלמעה כי הדין כשרה לפי
שהוא עומד בפניו (דפרוך)
בעומד שמה אבל העומד
מלמטה בארץ ומעין כלפי
מלה ודאי כי הדין פסולה
לפי שהדין היה שרוב
וזה ומה בעינו חק
איתורא חתמה שהוא חק
ממנו, והוא דבר נתי
גורגות חתבים (מבדרי) ו
וכוכב ידוע בשמים וזה
מח"ס כטקן. סה"ס נג. מח"ס
מח"ס. א. ואילו בעל וויכין
פרי מנסין דעו חתמי, ויש
זמן וזמן שאת חתה לו
ואכלו למכור פתא חתם מלוג

לה. שחזרנו חכמים לבעל לא
לגרשה שוב אין לבעל פירות)
א. אע"פ שיש זמן מרובה בין
ראיה אימת מטא גיטא לידך
שאם תמות היא יירשנה בעלה
יט: ג. [דמפיק לשובר בעל
א. דא"נ הכי הוה כי מטא

גט פשוט פרק עשירי בבא בתרא

קסז.

עין משפט
גר מצוה

במז א מיי פכ"ז מהל'
מלוה ולוה הל' טז ועי'
בהשגות ובמ"מ סמג עשין
לד טוש"ע ח"מ סי' מז
סעיף טו:
ג ב טוש"ע ח"מ סי' סט
סעיף [א] ב:

בא ג מיי פיי"א מהלכות
מלוה ולוה הלכה ג סמג
עשין דל זה טוש"ע ח"מ שם
סעיף א וסי' לט ב"ק:

נב ד ה מיי שם פכ"ז
הלכה יג סמג שם
מוש"ע ח"מ סי' מז סעיף ד:
ג ר ז ח מיי שם הלכה יב
מוש"ע שם סעי' ג:

נד ט מ"י פ"ב מהלכות
 גירושין הל' ג ופכ"ד
 מהל' מלוה ולוה הל' א סמג
 עשין נ וסימן נד טוש"ע
 אה"ע ס' קכ סעיף ג:
 נה י מ"י פכ"ד מהל' מלוה
 ולוה הלכה א סמג עשין
 נד טוש"ע אה"ע ס' קי
 סעיף א:

נו ב מיי שס הל' ג ועי
במ"מ ופי"ב מהל'
גירושין הל' ג סמג שס
טוש"ע שס וסימן קכ סעיף ג:
ל מיי פכ"ד מהל' מלוה
ולוה הל' ב ועי' במ"מ ופי"ב
מהל' גירושין הל' ד' ועי'
בהגהות סמג שס טוש"ע
אה"ע סי' קי סעיף א:

מוסף רע"י

וּכְתִיב דְּמִסְקִין בִּיהַ דְּזוּרִי.
לְנַעֲמֵהוּ אֶת הַמִּתְחִיבִים יִכְבּוּשׁ
הַחֲסוּם לוֹ מִמֶּנּוּ מִתְּחִיל וְיִסְמְכֵן
אֶת פִּלְטֵה הַחֲסוּם לִפְנֵי עֵינֵיהֶם
מִנֶּה מַפְלִיט (חֲבֻתוֹת א').
וְהַרְצִיא אֶת הַחֲסוּם מִבְּהַר יְדֵי.
שֶׁל לוֹ שְׂדֵה מֵרִיב לֹא מִתְּחִיל
כָּל עֲדוֹת אֲדָרִם (מִקְוִין ו').
גִּבְרָה מְכַסֶּסֶת בִּי שֵׁן חֲרוּקִין.
וּמַשְׁתַּעֲבֵד לוֹ לֵדֵלֵת אֶת הַקֵּץ
לְדֶרֶךְ אִשְׁטֵי שָׁמַיִם צְדָדִים
(חֲבֻתוֹת א'). דֵּלָה גִּבְרָה
וּמַשְׁתַּעֲבֵדִים אֵלֶיהָ מִכֹּחַ
שִׁבְרֵי שֵׁן בִּי שְׂדֵים, יִדְרִין אֲדָרִם
חֲתוּ, שִׁבְרֵי עוֹדֵם מִפְקִין לוֹ
קִלְקָל וְלִקְחוּמֵם אֶת אֲחֲסָפְדוֹ
אֲתַשְׁבִּיטֵי אֶת חֲקוּרֵי דְבָרֵי יוֹדֵם
בִּי חִיר לְמַחֲרֵם מִפְקִין מֵחֵם
(לְמַחֲרֵם עֲשֻׁהָ).

רבינו גרשום

לחן לפירוטות בסכום חשבון
היו מצטרפין אותן ומשבו
לרוו היו בשטרות אלו וכו'
פרט: יד בעל השטר על
החתונה. ואל מגבי שיטה
וזוי ורודא : מותלת ועד עשר
ליחשוב אינן כסף שיטה.
אם שטר דא' אצל כתב חשבון
שיטה חלת מצי יופי המלוה
וכתב הלחין והכי ינו מאברב
מצי למחבר ארבעין וכן כל
החשבון עד עשר שטר יופי
אבל א' אצל אחד עשר שטר
שיטה אל מצי ליווי המוכח
אחד ועשרים שטר דרצור
למכור ר' בן דא' ועשרים
ואי מוין להאי ר' איכא היכרא
ומשום אחיות. ומשום
הכי נקט מחללה קרדום חלת
א' כתב בשטר חשבון אלא
לזה עלת כותב פלוני וכו' סלע
לכו לשנים כותב סלעין וכו'
ועל מועט ולשנים שנים. ועל
קטין קל היכא כותב סלע
בסוף שיטה יכול לכתוב סלעין
הא אל שטא דריון שרשום
סחא אל אחד שנים שנים
ההוא פורחא אל מוין אלא
מחללה פלוני וכו' וכו' וכו'

הוא חסר כל חשיבות ויש לו חשיבות רק כחומר
למחקר. וזהו חסר כל חשיבות ויש לו חשיבות
רק כחומר למחקר. וזהו חסר כל חשיבות ויש
לו חשיבות רק כחומר למחקר. וזהו חסר כל
חשיבות ויש לו חשיבות רק כחומר למחקר.

וּמִשְׁוִי (ט) לֵיָּה וְזוּי. תימה וזוי נמי משוי איסטרי דמסי לור
באיסטרי אי"כ לית לן לתימר מהאי טעמא שית מאה
וחוי אלא שית מאה איסטרי שגדולים יותר א וי"ל דזוי גריילים לכתוב
בשטרות אע"פ שיש מטבע גדול ממנו (כראשכת דזוי חזי דקאמר
בכ"מ ארבע וזוי ולא שויין ליה

צסלעים ופירוש רבינו חננאל שפירס
ל'אסתר'י י'הצ'ין ל'יה וכן פ'חומ'ין
מוז'ין כד'אמר 'אסתר'ה פ'לג'ה ד'חז'ה
ל'ה נ'היר'ה דמ'אי 'אמרת' 'אינו מתקיים
ב'סום מקום' א' 'אל'ה נ'היר'ה ל'רבי כרש"ס'^א
מ'חז'ק'ה ל'ש'ון דק'אמר מ'אי כ'מו
דמ'שמע ד'ה'ה ל'יכ'ה ל'מ'מר'ה כ'מו מ'אי
אמרת' ל'ס'טים מוז'ין כ'ו' (קדוש'ן ד'
י'ה) א' ו'ס'פ'רים דג'רסי א'ל'ה מ'אי א'יכ'ה
ל'מ'מר'ה א'י ש'ית מ'ה'ה א'סתר'י חז'ה א'י
ש'ית מ'ה'ה חז'י חז'ה יד צ'על הש'ער על
המ'תחנה ל'פי א'ות'ן ס'פ'רים יכ'ול צ'בו
ל'פ'רס ד'אסתר'ה צ'ל'רי מוז'ה א'י ו'ז'ו
ה'ני חז'י חז'ה א'ורי מ'יהו רבינו חננאל
ג'רים מ'אי א'מרת' ש'ית מ'ה'ה א'סתר'י
חז'ה יד צ'על הש'ער על המ'תחנה
ו'ר'ית ה'יה ג'רים צ'סוכ'ה (ד'ק כ'כ: ו'ס'
ד'ה'ה כ'ח'ה) חז'ה מ'לעיל כ'אסתר'ה
מ'ל'תת'ה ו'מ'פ'רס חז' ש'עומ'ה צ'ר'ש
ה'ס'ר ש'ה'ה ג'ד'ול דומ'ה ל'אסתר'ה
ש'ה'ה ק'ט'ן לעומ'ה ל'מ'טה'ה^א

א לכתוב בסוף שיטתו. פירוש א' כתב לשון נקבה דכתב חלל ולא כתב תלמא: **אף על פי** שאין אשתו עמו. ואיך ולחוש שמה כתב ליתן בניסן ולא נתן עד תשרי? וטרפה (י) מלקוחות שלקחו הפירות מן הצעל עד תשרי למאן דאמר דאף לאחר שנתן עשרו לגרסה אוכל פירות עד שעת נתינו (י) שלא כדיון דהכי פרכינן סוף פ"ק דצבא מניעא (דף יט.) על מלא גיטי נשים דקאמר בזמן שהצעל מודה יחזיר לאשה ומשני התם דלמרינן לה אייתי ראייה מאימם מטא גיטא לידך וה"מ צנפל דלמיתרע הוא דמנריך הכי אבל הנה דלא כפל אמאי לא חיישינן להכי ואור"י דלא מקדים איניש פורענותא לגפשיה הלכך היכא דלמיתליד ריעותא דוקא חיישינן והכי דלמרינן (י) דאורייתא

(דף יט.) דלח מקדים איניש פורענותא לנפשיה שיכתוב לה גט קודם
 שירצה לגרשה וגיטין הבאים ממדינת הים קלא אית להו^א :
וישובר ראשה אע"פ שאין בעצה עמה. וא"ת ויחוש שמא כתבה
 ליתן בניסן ולא (י) נתנו עד תשרי ומוצנא לכחוצה בטובת
 הנאה^ב ואילו צעל וטריש לקחומר שלא כדי^ג הא פריך הכי בצ"ק ד"מ
 (דף כ.) על מזה שובר ומשיך ש"מ לרשמואל דפרה המורכב שט"מ
 לתכריזי וחור ומתלו מחול שאף מוחלת לבעל אם היתה רוצה לאיני משני
 עדיו בחיטומיו וכן לו^ד והא דשביק ממני^ה ופריך אברייא מאשום דמתני'
 מני לאוקמי^ו בשטר דאית ביה הקנאה אצל התם קמי אין האשה
 מודה כ' דמשמע שאומרת שלא נתמנה לבעל עדיין ומה בכך אם בהקנאה
 מיירי אע"ג דמני לפרש דלומר^ז מוויף הוא משמע דמיירי בכל ענין אין
 האשה דלח בין שאמרה מוויף בין שאמרה לא נתמני עדיין לבעל :
 כותבין

כרחי: ושובר לאשה אף על פי שאין צעלה עמה. דלירידה חוב
סלא יבא ליד צעלה עד שמקבל כסף כמובנה: וכלבד שיהא מכיר.
ו. ושבר השובר דוכותו הוא ללא מהדר ותגבה כמובנה זימנא אחרימא:
כומצין

מוזיקה: ואי תמרמי ליה. סוף שישת חר מכל חשבון זה מתלת ועד עשר: ניהדריה ליריבויא.
 קיבל עליו פלוגי אחריהו של כך וכן פלגין ואי אפשר בחר מתלת עד מרמי חשבון באמצע
 מהמאה וארבע שישת: והדאס רדת ביה תלתא בפרידא. כן פלוגי תפלוגי: אי הלוקח
 מלמטה וארבע ופרידא דמשעת הלכתא שדור וכן ליה וכליה פרידא כלומר תלתא ופרידא
 והוא שר הדאס ביה מתארכן ושעמן [אחין]. כלומר שארכין ושעמן שרן
 ושעמן מאכיה: ואזכת בן ורשיה ואחי. ראובן ושעמן ואחי ויבין כל מת שלחם. ואי מאן
 כדרי שכיורו ב"ד אם יבוא להם היום ומחר מלמטה דומה לו שדריש שהוא תתמו ואז אינו ר
 לחיו סובך ממנה. בגיין כלמטה אל כלמטה דאי שבת כלמט מלמטה לו אינש דומה
 לו שבת חתומה תחתיו חיל: אי תחיתוי דר. הוא. שדרי דומה לתחתיו: כלמטא ואחרי
 נגדו היה נטק קצר כמו גשר וזמה בשפת הנהר קדוה ית ובעבר האחר ית האחר וקמי
 חזקין קיינא שדולין בבל דורא וזלה תחתיו: וכן תובין שן אלש אשך שן אלש
 תובין לו אלש שן דורא עתה: ולכרבי שדול. הספור וכו' וכן מיריור האשח האשח שן

אינספּיראַציע. סלענים: יד צעל השער על התחשבות. ולית ליה אלא
 לאינספּיראַציע דאָס איז אַלעס פּלאַגיאַט פּאַר פּאַר פּאַר פּאַר פּאַר פּאַר פּאַר פּאַר
 דאָס איז אַלעס פּלאַגיאַט פּאַר פּאַר פּאַר פּאַר פּאַר פּאַר פּאַר פּאַר
 דאָס איז אַלעס פּלאַגיאַט פּאַר פּאַר פּאַר פּאַר פּאַר פּאַר פּאַר פּאַר

וּמִשׁוּי לָהּ זֹוּי מֵא
אִיסְתִּירִי זֹוּא (ה) (ו) (ש)
”בֶּעַל הַשְּׁטֵר עַל הַתַּחַ
מֵאן דְּבִעִי לְמַחֲוִי חֲתִי
לְחֹי בְּסוֹף מְגִילָתָא
וְכַתִּיב דְּמִסִּיק בִּיה זֹ
כְתִיב יְדוּ שְׁהוּא חִיִּיב
חֲוֹרִין הַהוּא בּוֹבִינָא
אִמֵּר לִיה נִיחֹזִי לִי מֵר
רְבִנָּן מַחֲוֹ לִי מַעֲבֵרָנָא
לִיה בְּרִישׁ מְגִילָתָא
כְּכֹר קְדָמוֹךְ רְבִנָּן א
עֶשֶׂר לֹא לְכַתּוּב בְּס
וְכַתִּיב וְאִי אִיתְרַמִּי ל
תְּרִין תַּלְתָּא זִימְנֵי א
לִיה בְּאֻמְצַע שִׁיטָּה
תִּלְתָּא בְּפִרְדִּיסָא אִזְל
וְכִרְעִיָּה וְשׁוּיָה וּפְרִדִּיס
יֵאמֹר לִיה מֵאִי טַעְמָא
וִי”ו” כִּפְתִּיָּה וְאוּדִי
מִנֵּת רֵאוּבֵן וּשְׁמַעוֹן
דְּשִׁמְיָה אַחִי אִזְל כְּתִיב
אַתָּא לְקַמְיָה דְּאִבִּי
דְּחִיק לִיה עֲלֵמָא לֵהֲא
וְאוּדִי הַהוּא שְׁטָרָא
וְרַב אַחָא בְּרַ אַדָּא א
לִיה דִּין חֲתִימוֹת יֵדָא
דְּרַב אַחָא בְּרַ אַדָּא
כִּפְתִּיָּה וְאוּדִי א”ל בֶּע
דְּרַב אַחָא בְּרַ אַדָּא
אִמֵּר אֲנָחִי יֵדָאִי אֲמַצְיָ
וְכַתִּיב: **מִתְנִי**” כֹּתִיב
אִשְׁתּוּ עִמּוֹ וְהַשּׁוֹבֵר לִי
עִמָּה יִבְלַבֵּד שִׁיחָא מֵ

וְהָיָה כְּכֹזֶז בַּיָּמִים הַהֵם כִּי הָיָה כְּכֹזֶז בְּשָׁעַר צִיּוֹן וּצְלוֹת
 וּבִגְבֻלֵימֶנָּה לְדָאִית לִי מִלִּמְלָא בְּפִרְדֵּיסָא אֵזֶל הַלּוּקָה מַחְקִיָּה לְגַגִּיָּה דְּבִיִּית
 וּמִכְּמָל וּשְׂוִיָּה וּפִרְדֵּיסָא וְאִילֵּי מִמְּרֵת לִי מִלִּמְלָא דִּימִנְתָּה וּכְל
 הַפִּרְדָּס כֹּוִל וְהָא שְׁטֵרָא: הָהוּא שְׁטֵרָא דְהוּבָא כְּכֹזֶז בַּיָּמִים מִנְה רְאוּבֵן
 וְשִׁשְׁמֵעוֹן אֲחִי. לְדָאִית לְהוּ אֲתֵרָא פְלוֹנִית מִנְה חָלָק קִרְקַע שִׁישׁ לִשְׁנֵי
 הָאֲחִין וְהָאֵל לָהֶן אֲתֵרָא שְׁמֹו אֲחִי וְהוּא לִי מִנְתָּא דְהִיִּיבָהּ וְאֵזֶל
 הַלּוּקָה וְשָׂדֶה שִׁישׁ וְיִי וְשְׂוִיָּה וְאֲחִי וְטַעַן דְּמִנְתָּא דְלִמְלָתָא צִיּוֹן: דְּרִיסָא:
 וְדִי רֹתֻמוֹת וְאֻתֻּמֹּת חֲתִימָתוֹ רֹתֻמוֹת: אֲמַלְרָא. עַל חֲזַל הַנְּטוּי
 וְעוֹבְרִים הֵנָּה אֵל שְׁפָתוֹ שְׁנֵי וְהַעֲוֹבְרִים ^(א) גַּשְׁרָא קֶזֶר נִשְׁעִים בּו
 וְעוֹבְרִים וְהוּא נַע וְנָד כֹּל שְׁעָה: אֲזִרְנוּקָא. גְּמִיזִ'אֵל בְּלַעִ"ז שְׂבו
 דְּלוּלִין מִיֵּם מִן הַבּוֹר: קָס אֲזִרְנוּקָא. עֲלֵה עֲלֵיהּ וְחִסֵּה וְכַל גּוֹפּוֹ נַע וְנָד
 וְיִידֵי רֹתֻמוֹת: מְרַנְרִי כּוֹפְטִין גַּם לֵאשׁ. כּוֹפְטִין וְחֻתְמִין לוֹ וְהוּא
 וְגִירָשׁ בּוֹ אֲחִשּׁוֹ כְּרִינְתָּה אַע"פ שְׁאִין אֲשֶׁמּוֹ עֲמּוֹ שְׁעָה שְׁנוֹתִין לוֹ
 הָהוּא כְּכֹזֶז וְחֻסּוֹס דְּרִינְתָּה לָא שְׁבִינִן לְדַמָּה שְׁרִי הִיא מִתְגַּרְשָׁת ב
 הָהוּא וּלְבַלְבָּל הִיא וְכֹזֶם וְחִין לְחֵלֶס שְׁלָא בְּצִינּוֹ וְהִיא לְרִיבָה לְהֵרָס ב
 בְּגַמְ"ז וְעִי"ז מִפְּרָשׁ לֵה: וְהַעֲזֵל נוֹטָן שְׂכָר. ^(ה) הַגֵּט. טַעֲמָא מִפְּרָשׁ בְּגַמְ"ז וְקַפּ

מירודת לש נבסו מלווה שנתפלו ליה ירושה. דאס צ"מ עי' 1. דלמ"ד כיון שנתן עניו פירוש כל ה' לטורק כל מה שמכר משעת תכניה, דאס פלגותא בסס' גיטין ב' ע"ו (זו); עניו יצבה לנתות' אל חוששין להכי נתנונ'... מדוע יתכן... 1. אל איתר' שנתן שמוע' אמרין ליה איתר' אמרין גבי מצא נז אשה בשוק. חסדו עי' 10. כלומר בולד לפי שנתון מעותיו בספק פסדי' מי שלקחה, ואם ימות בעלה ואל יגרשנה יהיה לוקח במקומה יוצבה כתובתה. דאס צ"מ ב' בניסין יקדשו' לשטור' כל ה' חושק' הבעל בקרקע מיוחדת להשכיר' בשלם אל דתין. עניו ירויה כתובת' וזכתי לקדש' כי מוזק חתומה' ואל היה ממכרה בשבתי' כלהו. דאס צ"מ ב' 1.

טה ותנן כו' : ההוא בוכינא. בעל מכס : אחוי ליה אבבי חתימו בריש מגילתא. והיה רוצה לז
ית ידיו. מחמת שיהיה זקן היו ידיו ורחותו היכי מצית לכוונן : אל אנחי ידא אמצינא. במע
צר ומירתת מכה המים ועל אותו נטר הנחתו ידי היתה מרתת כד של זקן ויחיית : ורנא
באת אשה לב"ד ואמרה כתבו לי שובר מכתובתי שאתו לבעלי שגרנשי כשיפרע לי לחובתי